

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 listopada 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil de prud'hommes de Metz – Francja) – Syndicat CFTC du personnel de la Caisse primaire d'assurance maladie de la Moselle / Caisse primaire d'assurance maladie de Moselle

(Sprawa C-463/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Dyrektywa 2006/54/WE – Równość szans oraz równość traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy – Artykuły 14 i 28 – Krajowy układ zbiorowy pracy przyznający prawo do urlopu następującego po urlopie macierzyńskim pracownik wychowujących samodzielnie dziecko – Wyłączenie prawa do tego urlopu w wypadku pracowników płci męskiej – Ochrona pracownicy zarówno w odniesieniu do skutków ciąży, jak i w odniesieniu do macierzyństwa – Przesłanki stosowania]

(2021/C 28/10)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil de prud'hommes de Metz

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Syndicat CFTC du personnel de la Caisse primaire d'assurance maladie de la Moselle

Strona pozwana: Caisse primaire d'assurance maladie de Moselle

przy udziale: Mission nationale de contrôle et d'audit des organismes de sécurité sociale

Sentencja

Artykuły 14 i 28 dyrektywy 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy w związku z dyrektywą Rady 92/85/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią (dziesiąta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie postanowieniu krajowego układu zbiorowego pracy, w którym zastrzeżono dla pracownic wychowujących samodzielnie dziecko prawo do urlopu następującego po upływie urlopu macierzyńskiego, pod warunkiem że ten dodatkowy urlop ma na celu ochronę pracownic zarówno w odniesieniu do skutków ciąży, jak i w odniesieniu do macierzyństwa, co powinien ustalić sąd odsyłający, biorąc w szczególności pod uwagę warunki przyznania wspomnianego urlopu, szczegółowe zasady jego wykorzystania oraz jego długość, a także związany z nim poziom ochrony prawnej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 280 z 19.8.2019.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 listopada 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Warszawie – Polska) – Ryanair DAC / DelayFix, dawniej Passenger Rights

(Sprawa C-519/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych i handlowych – Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 – Umowa przewozu lotniczego – Klauzula prorogacyjna w umowie zawartej przez pasażera będącego konsumentem – Wierzytelność tego pasażera wobec przewoźnika lotniczego – Cesja tej wierzytelności na rzecz spółki zajmującej się windykacją wierzytelności – Możliwość powołania się przez przewoźnika lotniczego na klauzulę prorogacyjną wobec spółki będącej cesjonariuszem wierzytelności tego pasażera – Dyrektywa 93/13/EWG]

(2021/C 28/11)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Okręgowy w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Ryanair DAC

Druga strona postępowania DelayFix, dawniej Passenger Rights

Sentencja

Artykuł 25 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że w celu zakwestionowania jurysdykcji sądu do rozpoznania powództwa o odszkodowanie wytoczonego przeciwko przewoźnikowi lotniczemu na podstawie rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91, na klauzulę prorogacyjną zamieszczoną w umowie przewozu zawartej między pasażerem a przewoźnikiem lotniczym nie może powołać się wspomniany przewoźnik wobec firmy windykacyjnej, której pasażer zbył w drodze cesji swoją wierzytelność, chyba że zgodnie z ustawodawstwem państwa, którego sądy zostały wyznaczone w tej klauzuli, ta firma windykacyjna wstąpiła w pełnię praw i obowiązków pierwotnego kontrahenta, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego. W stosownym wypadku taką klauzulę, która bez uprzednich negocjacji indywidualnych została zamieszczona w umowie zawartej między konsumentem, czyli pasażerem linii lotniczych, a przedsiębiorcą, czyli przewoźnikiem lotniczym, i która przyznaje wyłączną jurysdykcję sądowi miejsca siedziby tego przewoźnika lotniczego, należy uznać za nieuczciwy warunek umowy w rozumieniu art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich.

(¹) Dz.U. C 337 z 7.10.2019.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 19 listopada 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Baden-Württemberg – Niemcy) – 5th AVENUE Products Trading GmbH / Hauptzollamt Singen

(Sprawa C-775/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Unia celna – Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 – Wspólnotowy kodeks celny – Artykuł 29 ust. 1 i art. 29 ust. 3 lit. a) – Artykuł 32 ust. 1 lit. c) i art. 32 ust. 5 lit. b) – Rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 – Artykuł 157 ust. 2 – Ustalanie wartości celnej – Wartość transakcyjna przywożonych towarów – Pojęcie „warunku sprzedaży” – Płatność w zamian za przyznanie prawa do wyłącznej dystrybucji]

(2021/C 28/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Baden-Württemberg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: 5th AVENUE Products Trading GmbH

Strona przeciwna: Hauptzollamt Singen